

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/555/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

35/2013. (II. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszosok**¹2012. július 9-én előterjesztett **panasza** alapján indult eljárásban 2013. február 6-án megtartott zárt ülésén hozott állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszosok 2012. július 9-én személyesen terjesztették elő panaszukat a Testület panaszirodáján.

A panaszosok 2012. június 29-én éjjel 1-2 óra magasságában a V. városi vasútállomás parkolójában várakoztak gépjárműjükkel. A jármű ajtaja a nagy melegre való tekintettel nyitva volt. A gépkocsiban összesen három személy tartózkodott: az I. és II. rendű panaszosokon kívül az I. rendű panaszos egyik barátnője is jelen volt. A panaszosokat rendőrök igazoltatták. Az I. rendű panaszos és barátnője igazoltatása zavartalanul lezajlott, mivel személyi igazolványukat mindketten maguknál tartották, azonban a II. rendű panaszos – aki egyébként az I. rendű panaszos lánya – személyi igazolványa édesapjánál maradt, ezért azt a rendőröknek nem tudta bemutatni. A rendőrök a II. rendű panaszos adatait végül bemondás alapján ellenőrizték – ekkor további intézkedésekre nem került sor.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

A panaszosok előadásuk szerint egy barátjukra vártak, ezért még egy óra múlva is pontosan ugyanazon a helyen álltak gépjárműjükkel. Nagyjából ekkor, egy általuk névről ismert férfi (M. K.) lépett oda hozzájuk a kérdéssel, hogy nem vinnék-e haza ezer forintért. A férfi még mindig a panaszosokhoz beszélt, amikor visszaérkezett a panaszosokat korábban igazoltató három rendőr, akik közül ketten viseltek szolgálati egyenruhát. M. K. ekkor közölte, hogy „nem lesz gond, mert ő ismeri a rendőröket, haverok” – azonban a panaszosok nem értették, és nem is foglalkoztak ezzel a kijelentéssel.

A rendőrök a panaszosokat kérdőre vonták, hogy miért állnak még mindig ugyanott, azonban az intézkedés okát nem közölték, nem mutatkoztak be, és nem is azonosították magukat, pedig a panaszos kérdezte a nevüket. Az I. rendű panaszos a rendőrök kérdésre közölte, hogy azért várakoznak, mert még nem ért oda, akire várnak. Az I. rendű panaszost és utasait újra igazoltatták, majd 2 óra 35 perc körüli időben a II. rendű panaszost előállították. Az előállítás okaként a rendőrök a panaszosokkal annyit közöltek, hogy a lány „nincs benne a rendszerben”. Az I. rendű panaszos a rendőrök figyelmét felhívta arra a körülményre, hogy „az előbb még benne volt”, mivel akkor nem találtak semmilyen problémát, ezen felvetésére azonban a rendőrök nem adtak választ.

M. K. ezt követően egyszerűen közölte a rendőrökkel, hogy akkor őt most vigyék haza, és beült a szolgálati gépjárműbe. A rendőrök hazavitték a férfit, méghozzá úgy, hogy a II. rendű panaszost is ugyanabba a gépjárműbe ültették be, és a lányt csak ezt követően vitték be a rendőrkapitányságra.

Az I. rendű panaszos ezután elment a lánya irataiért, és bevitte azokat a rendőrségre. Az iratokat a kapitányságon átadta, de az ajtón keresztül látta, hogy azokkal a rendőrök semmit sem csináltak. A panaszos lányát a folyosón ültették le, majd onnan szabadították.

Az előállítás végén a II. rendű panaszos kapott egy igazolást, amin az szerepelt, hogy nem élnek panasszal. Az I. rendű panaszos megkérdezte, miért van kitöltve előre a dokumentum, mire a rendőr közölte vele, hogy „te itt nem fogsz panasszal élni”. A II. rendű panaszost háromnegyed négy körül engedték el a rendőrkapitányságról, de az igazoláson szereplő időpontok nem fedik a valóságot, mivel az intézkedés előbb kezdődött és később is ért véget, mint ahogyan az a papíron szerepel.

Az I. rendű panaszos ezután felhívta az M. városi Rendőrkapitányságot, hogy panaszt akar tenni. Az ügyeletes tiszt a panaszost tájékoztatta a panasztétel lehetőségéről, és utalt rá, hogy bejelentéséről hangfelvétel készül. Június 29-én az I. rendű panaszos bement a városi Rendőrkapitányságra, azonban délután 1 órakor azt közölték vele, hogy panaszát nem tudják felvenni, hanem inkább menjen vissza munkaidőben.

A panaszosok kérdésre kifejezetten úgy nyilatkoztak, hogy az első intézkedést nem kifogásolják, csak a másodikat. A panaszosok arról is beszámoltak továbbá, hogy a Testület létezéséről egy ügyész tájékoztatta őket, mivel a rendőrök tájékoztatásukat mellőzték.

2) A panaszosok csatolták a II. rendű panaszos előállításáról kiállított igazolást. A dokumentum szerint a panaszossal szemben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. §-a alapján foganatosítottak személyi szabadságot korlátozó intézkedést. Az igazolás szerint az előállított hozzátartozója/ képviselője kiértékelését nem

kérte, előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal nem élt, és élelmezést sem kért. Az előállítás 2 óra 50 perctől 3 óra 45 percig tartott, a panaszos ekkor lett szabadon bocsátva. Az igazoláson csak az ügyeletes parancsnok aláírása szerepel, azt a II. rendű panaszos nem írta alá. A panasszal nem élek kitévelt valaki – feltehetően a II. rendű panaszos – bekeretezte, és kérdőjellel látta el, valamint azt is mellé írta, hogy panasszal kíván élni.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

A) 2012. július 11-én megküldött megkeresésére a Testülethez az alábbi dokumentumok érkeztek válaszként.

1) 2012. augusztus 1-jén kelt levelében a Megyei Rendőr-főkapitányság megbízott vezetője a Testületet arról tájékoztatta, hogy a Testület által kért hanganyagot az M. városi Rendőrkapitányság telefonközpontja rögzítette. A hanganyag szerint egy magát a II. rendű panaszosnak nevező személy 2012. június 29-én hajnali 4 óra 12 perckor telefonált a városi Rendőrkapitányságra azzal, hogy sérelmesnek tartja a vele szemben foganatosított intézkedéseket. A telefonhívást a hívás időpontjában szolgálatot teljesítő fegyveres biztonsági őr fogadta. A mb. megyei főkapitány a telefonhívásról készült hanganyagot átiratához mellékelte, és az ügyben keletkezett egyéb iratokat is eljuttatta a Testülethez.

2) A V. városi Rendőrőrs parancsnoka 2012. július 31-én kelt jelentésében a következő válaszokat adta a Testület megkeresésében foglalt kérdésekre.

Az őrsparancsnok az ügyben kivizsgálást folytatott le, melynek során az alábbiakat állapította meg. 2012. június 28-án és 29-én, délután 5 órától hajnali 5 óráig terjedő időtartamban, a V. városi Rendőrőrs illetékességi területén gépkocsizó járőrszolgálatot látott el egy r. főtörzsrőrmester r. őrmester járőrtársával, egy polgárőr kíséretében. A szolgálat teljesítése alatt éjjel 01 óra 20 perckor a járőr egy személyautóra lett figyelmes, amely a V. város, Z. utca és K. vasútállomás által határolt földes területen a sötétben parkolt. A járőr a gépjárművet gyanúsnak találta. Tekintettel arra, hogy V. város és Ü. város területén is megszorodtak a vagyon elleni bűncselekmények, a járőr ellenőrzés alá vonta a személygépkocsiban tartózkodókat. Az őrsparancsnok beszámolt róla, hogy a bűnügyi helyzet értékelésének következtében maga adott szóbeli utasítást a járőrszolgálatnak a vasútállomások visszatérő ellenőrzésére, mivel a kerékpárlopások az elmúlt időszakban a rendőrőrs illetékességi területén nagyon gyakorivá váltak.

Az igazoltatás két fő személyazonosságának megállapításával végződött. A harmadik személy személyazonosságát egy az ügyeletes tiszt által történő – késedelmet nem tűrő – utasítás következtében nem sikerült megállapítani. Az intézkedő járőr mintegy másfél óra elteltével visszatért a V. városi K. állomásra, azonban a panaszosok még ott tartózkodtak, igen gyanús körülmények között. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Vezetőjének kiadott fokozott ellenőrzésről szóló utasítása – és az őrsparancsnok utasítása – alapján a járőr ismételt intézkedés alá vonta a három személyt. Az intézkedő járőr a napszagnak megfelelően köszönt, majd bemutatkozott, továbbá közölte rendfokozatát,

jelvényszámát és szolgálati helyét. Az intézkedés alá vont személyeket az igazoltatás tényéről tájékoztatták. Az őrsparancsnok elmondta, hogy eddig fogatosított ellenőrzései során a r. főtörzsőrmester szolgálati átvetőjén mindig jól látható volt szolgálati igazolványa, névtáblája, illetve rendfokozati jelzése. Az őrsparancsnok a Testület kérdésére elmondta, hogy a ruházat és a gépjármű átvizsgálására az ORFK Vezetője által elrendelt országos fokozott ellenőrzés adott jogalapot. A II. rendű panaszos előállítására első alkalommal a halasztást nem tűrő utasítás miatt nem került sor, azonban megismételt intézkedés során személyazonosságának megállapítása már szükségessé vált. Az intézkedés során elhangzott „nincs benne a rendszerben” megállapítás arra utalt, hogy a II. rendű panaszos bediktált adatai alapján a körözési rendszerben nem szerepelt. Ettől függetlenül azonban a lány személyazonossága nem nyert megállapítást, így a bediktált adatok valóságtartalmának ellenőrzése céljából előállításra vált szükségessé. Az intézkedés során M. K. sem tudta magát hitelt érdemlő módon igazolni, ezért az intézkedő járőr közölte vele, hogy személyazonossága megállapítása végett őt is előállítja a rendőrsre.

M. K.-val kapcsolatban az őrsparancsnok elmondta, hogy az ismételt intézkedéskor a panaszosok személygépkocsija mellett egy férfi volt feltalálható, akit a járőrök szintén intézkedés alá vontak. A férfi azt állította, hogy M. K.-nak hívják, és V. városi lakos, azonban magát hitelt érdemlően igazolni nem tudta. M. K.-t a rendőrsre végül nem állították elő, mivel lakhelye közelebb volt, mint a rendőrs épülete. A járőrök a férfi lakóhelyénél megálltak, ahonnan ő kihozta személyazonosító igazolványát és lakcímkártyáját. Adatait a járőr EDR-rádióval keresztül a körözési rendszerből lekérdezte, és megállapította, hogy a férfi a körözési rendszerben nem szerepel, ezért M. K. előállításától eltekintett. A II. rendű panaszost ezt követően állították elő a V. városi Rendőrsre személyazonosságának tisztázása végett, melyről az M. városi Rendőrkapitányság ügyeletvezető tisztjét tájékoztatták.

Az előállított személy adatait nyilvántartásban ellenőrizték, a személynyilvántartásból lekért személyi igazolvány fénykép alapján beazonosították. Az előállításról jegyzőkönyv készült, az előállított személyt pedig az intézkedés végeztével sérülés- és panaszmentesen bocsátották szabadon. Az előállítás kezdő időpontja 2012. június 29., 02 óra 50 perc volt a V. városi Z. utca és K. vasútállomás által határolt földes területen megkezdett igazoltatástól számítva, és 2012. június 29-én 03 óra 45 perckor fejeződött be a V. városi Rendőrsön.

Az intézkedő rendőr a II. rendű panaszost a rendőrs várójában ültette le. A rendőr az előállítás alkalmával készített jegyzőkönyv felvételekor kötelességszerűen tájékoztatást kért arról, hogy a II. rendű panaszos szenved-e valamilyen betegségben, szed-e valamilyen gyógyszert, kéri-e hozzátartozója vagy más személy kiértesítését a történekről, valamint – arra az esetre nézve, ha fogvatartása meghaladná az öt órás időtartamot – kíván-e élni az élelmezés biztosításának lehetőségével. A II. rendű panaszost arról is nyilatkoztatták, hogy az előállítással és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal kíván-e élni. A panaszos a feltett valamennyi kérdésre nemleges választ adott. Számára a történekről igazolást adtak ki, melyet átvett. Az átvett igazolás, valamint a jegyzőkönyv is tartalmazza a II. rendű panaszos nemleges válaszait. A panaszos az iratokat aláírásával is ellátta. Az intézkedő rendőrök egyáltalán nem mondtak olyat az I. rendű panaszosnak, hogy „te itt nem fogsz panasszal élni”.

Az őrsparancsnok a Testületet arról is tájékoztatta, hogy a V. városi Rendőrsön hivatali munkaidőben működik diszpécser szolgálat. Hivatali munkaidőn kívül a szolgálatos járőr állományon kívül nem tartózkodik más a rendőrs épületében. Az őrsparancsnok

jelentésében határozottan állította, hogy a rendőrőrs épületében az I. rendű panaszos nem jelent meg panasz megtétele céljából.

3) Az intézkedő r. főtörzsőrmester 2012. július 30-án kelt jelentésében a fentiekben kifejtetteken túlmenően arról is beszámolt, hogy amikor észlelte a földes területen, sötétben parkoló személyautót, azt gyanúsnak találta, ezért közelebb ment, hogy megnézze, tartózkodik-e valaki a személygépkocsiban. A járőr megállt a személygépkocsi mellett, amikor észlelte, hogy abban három hölgy ücsörög. A r. főtörzsőrmester a napszaknak megfelelően köszönt, bemutatkozott, és közölte rendfokozatát, jelvéyszámát és szolgálati helyét. A járőr a hölgyekkel közölte, hogy velük szemben igazoltatást hajt végre. A panaszosok az igazoltatás során kérdésre elmondták, hogy egy fiatalembert várnak, mivel az egyik utas mobiltelefon-készüléke nála van. Azt azonban hármuk közül egyikük sem tudta megmondani, hogy a fiatalembernek, akit várnak, mi a neve, hol lakik, valamint mikor fog arra járni, ahol ők várakoznak. Az I. rendű panaszos és barátnője igazoltatása sikeres volt, azonban a II. rendű panaszos a helyszínen magát hitelt érdemlő módon igazolni nem tudta, ezért az általa bementetett adatokat a körözési rendszerből rádióan lekérdezték. A II. rendű panaszos körözésben nem szerepelt. Az igazoltatás után az M. városi Rendőrkapitányság ügyeletvezető tisztje EDR rádióan keresztül utasítást adott a járőrnek, hogy menjen gyorsan az Ü. városi vasútállomásra, mert ott felsővezeték-szakadás következtében nem közlekednek a vonatok, és a leszállni kényszerült utasok között lincshangulat alakult ki.

Miután a r. főtörzsőrmester végzett az Ü. városi küldéssel, visszament a Z. utca és a K. vasútállomás által határolt földes területre, hogy megnézze, ott tartózkodik-e még az általa igazoltatott három hölgy. Amikor a r. főtörzsőrmester odaérkezett, látta, hogy még mindig a helyszínen vannak, a személygépkocsi mellett pedig egy férfi ácsorog, akivel beszélgetnek. A r. főtörzsőrmester odament, hogy igazoltassa a férfit, azonban ő nem tudta igazolni magát. A férfi elmondta, hogy M. K.-nak hívják, és V. városban lakik. A r. főtörzsőrmester megkérdezte a panaszosoktól, hogy ismerik-e a férfit, azonban ők nemmel válaszoltak. A járőr a hölgyektől újfent kérte személyi igazolványaikat, és közölte velük, hogy a V. városban elrendelt fokozott ellenőrzés miatt velük szemben ruházat- és gépkocsi átvizsgálást hajt végre, mivel a körülményeket gyanúsnak találta. Mivel a II. rendű panaszos továbbra sem tudta személyazonosságát igazolni, a járőr közölte vele, hogy M. K.-val együtt elő fogja állítani a V. városi Rendőrőrsre. Végül az őrsparancsnok jelentésének ismertetésekor tisztázott okok miatt M. K. előállítására nem került sor.

A II. rendű panaszost az előállítás alkalmával a rendőrőrs várójában ültették le. A V. városi Rendőrőrsön megjelent édesanyja, az I. rendű panaszos, aki a személygépkocsit vezette, és közölte, hogy az előállított személy okmányait magával hozta. Az okmányokra ekkor azonban már nem volt szükség, mivel az előállítás már véget ért, és a jelentés is elkészült. Az intézkedés végén sérülés- és panaszmentesen bocsátották otthonába az előállított személyt. A r. főtörzsőrmester jelentésének szövege a továbbiakat illetően pontosan megegyezik az őrsparancsnok jelentésében foglaltakkal, ezért annak megismétlésétől a Testület eltekint.

4) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a II. rendű panaszost 2012. június 29-én 02 óra 50 perckor igazoltatták az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján, majd az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése szerint, mint személyi szabadságában korlátozott személyt, átvizsgálták, és mivel magát hitelt érdemlően nem tudta igazolni, az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontja alapján előállították. Az intézkedés során kényszerítő eszközök alkalmazására nem került sor.

A jelentés szerint a r. főörzsőrmester szolgálata teljesítése során igazoltatás alá vonta a V. városi Z. utca elején található K. vasútállomás parkolójában álló személygépkocsiban ülő és ott várakozó személyeket. A II. rendű panaszos a személygépkocsi jobb első ülésén foglalt helyet. Az igazoltatás során a helyszínen hitelt érdemlő módon magát igazolni nem tudta, ezért őt a V. városi Rendőrsre előállították. A r. főörzsőrmester a történekről a városi Rendőrkapitányság ügyeletező vezető tisztjének beszámolt. A II. rendű panaszos által a helyszínen bediktált adatok a valóságnak megfeleltek, a panaszos körözésben nem szerepelt. A II. rendű panaszost az intézkedés végeztével sérülés- és panaszmentesen bocsátották szabadon.

A jelentés szerint a II. rendű panaszosnak az előállítás okáról szóló tájékoztatót, valamint az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták, az előállító helyiségben történő elhelyezéséről szóló írásos tájékoztatót megkapta.

Az előállítás oka 2012. június 29-én 03 óra 45 perckor megszűnt, ekkor szabadon bocsátották.

A csatolt parancsnoki vélemény szerint a panaszossal szemben fogatosított, igazoltatás, ruházatának átvizsgálása és igazoltatása jogszerű és szakszerű volt, valamint az Rtv. 15. §-ának (1) és (2) bekezdéseiben meghatározott arányossági követelménynek megfelelt.

5) Az előállítás időtartamáról szóló igazolás rendőrkapitányság által csatolt példányán a panaszos aláírása szerepel, és azon a korábbiakban részletezett jelzések sem láthatóak. Az igazolás szerint 2012. június 29-én 02 óra 50 perctől 03 óra 45 percig tartó előállítása során a panaszos hozzátartozója/képviselője kiértesítését nem kérte, előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal nem élt, elélezést pedig nem kért.

A rendőrkapitányság az igazoláshoz csatolt egy igen részletes, a panasztétel lehetséges helyeire és határidejére is kiterjedő, a panaszos által aláírt tájékoztatót.

6) A rendőrkapitányság a Testület részére megküldte azt az intézkedés napján kelt nyilatkozatot, amelyet mind a panaszos, mind az intézkedő rendőrök aláírásukkal láttak el. A nyilatkozat tanúsága szerint a panaszos az Rtv. 92., 93. §-ainak megfelelő, jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatót megkapta. A panaszos a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel szemben nem élt panasszal. A panaszos az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatót szóban megkapta, az előállítás időtartamáról szóló igazolást, valamint az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban jogait és kötelezettségeit illető írásos tájékoztatót átvette. A panaszos elélezést nem kért, és úgy nyilatkozott, hogy betegségben nem szenved, sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett, orvosi ellátásban pedig nem részesült.

7) A városi Rendőrkapitányság előadója 2012. július 30-án feljegyzésben rögzítette, hogy 2012. július 27-én, szolgálatuk ellátása közben megkereste a 2012. június 29-én reggel 7 óra és 2012. június 30-án reggel 7 óra között fegyveres biztonsági őri szolgálatot ellátó őrt, valamint az ügyeletes tiszti szolgálatot ellátó r. hadnagyot a városi Rendőrkapitányságon. A fenti személyek kérdésre úgy nyilatkoztak, hogy 2012. június 29-én teljesített szolgálatuk során nem emlékeznek arra, hogy délután 13 órakor, illetve a szolgálat ellátása során bármikor a panaszosok, vagy a panaszosok közül bármelyik személy a városi Rendőrkapitányságon megjelent volna.

8) Az iratok között szerepelt a II. rendű panaszos nyilvántartásból lekért adatlapja, amelyen személyazonosító adatain túlmenően fényképe is szerepelt.

9) A Testülethez egy CD-lemezt is eljuttatott a rendőrkapitányság, amelyen – a Megyei Rendőrkapitányság mb. vezetőjének levelét idézve – egy magát a II. rendű panaszosként megnevező személy 2012. június 29-én telefonált a városi Rendőrkapitányságra azzal, hogy sérelmesnek tartja a vele szemben foganatosított intézkedéseket.

A CD lemez egy 2 perc 2 másodperc hosszúságú hanganyagot tartalmaz. A felvételen a városi Rendőrkapitányság egyik munkatársa veszi fel a telefont. Egy idősebb női hang elmondja, hogy ő a II. rendű panaszos, akit rendőrök fél kettő körül igazoltattak V. városban, és rá egy fél órára előállították azzal az indokkal, hogy ő nincs benne a nyilvántartásban. A II. rendű panaszos jelezte, hogy nem érti, fél órával korábban miért engedték el. Válaszul a diszpécser közölte vele, hogy ezt a rendőröktől kellene megkérdeznie. A panaszos erre elmondta, hogy nem is ezzel van a legnagyobb probléma, hanem azzal, hogy az intézkedést követően „kezébe nyomtak” egy papírt, amelyen rajta volt, hogy ő az intézkedéssel szemben nem él panasszal. A panaszos kifejtette, hogy ő nagyon is kíván panasszal élni, egyébként a telefonhívás pillanatában is éppen a V. városi Rendőrőrs előtt ül. A panaszos megkérdezte a diszpécstől, hogy „akkor most ilyenkor mi van”, illetve, hogy a járőröknek mindent szabad-e, mire a diszpécser tájékoztatta róla, hogy hivatali időben lehetősége van panasztételre. A panaszos megkérdezte a diszpécser nevét, aki kérésre bemutatkozott. A diszpécser még egyszer tájékoztatta a panaszost, hogy ott tehet panaszt, „ahol a panasz oka van”, tehát V. városban. A beszélgetés végén a panaszos megköszönte a tájékoztatást, és a diszpécserrel udvariasan elköszöntek egymástól.

B) Tekintettel arra, hogy a V. városi Rendőrőrs parancsnoka levelében az ORFK Vezetője által elrendelt országos fokozott ellenőrzésre hivatkozott válaszában, a panaszügy alapos felderítése érdekében a Testület kérte a városi Rendőrkapitányság vezetőjét, hogy a szóban forgó fokozott ellenőrzést elrendelő egyedi utasítást küldje meg a Testület részére.

1) 2012. augusztus 31-én kelt levelében, a Megyei Rendőr-főkapitányság megbízott vezetője arról tájékoztatta az ORFK Ellenőrzési szolgálatának vezetőjét, hogy a kérdéses rendőri intézkedés időpontjában két olyan egyedi utasítás is hatályban volt, amely a panaszosok ruházatának és gépjárművének átvizsgálásra jogalapot adott. Ezek közül egyik a 29000/21741-1/2011. ált. számon elrendelt, „a lakosság szubjektív biztonságérzetét leginkább javító, a prevenciót előtérbe helyező rendőri intézkedések megtételére” kiadott ORFK intézkedési terv, a másik pedig a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője által 13000/2674-4/2012.ált. számon kiadott, 2012. június 25-én 0 órától 2012. szeptember 15-én 24 óráig tartó fokozott ellenőrzés elrendeléséről szóló egyedi utasítás. A Megyei Rendőr-főkapitányság megbízott vezetője az ORFK vezetőjének intézkedési tervét, valamint a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének egyedi utasítását átiratához mellékelte.

2) Az ORFK vezetőjének 2011. augusztus 16-án kiadott intézkedési tervének részletes ismertetésétől annak terjedelmére való tekintettel a Testület eltekint – ehelyütt csupán jelen ügy szempontjából releváns részeire utal. Az intézkedési terv a lakosság szubjektív biztonságérzetét leginkább javító, a prevenciót előtérbe helyező rendőri intézkedések megtételét szorgalmazza. A terv bevezető részében utal rá, hogy társadalmi elvárásként jelentkezik a közrend, közbiztonság további erősítése, valamint a jogsértő cselekmények elkövetőinek elfogása és felelősségre vonása. A terv szakítani próbál azzal a korábbi

gyakorlattal, hogy a fokozott rendőri jelenlét a településeken elsősorban közlekedésrendészeti intézkedések gyakori lefolytatásában, és a közlekedési jogsértések szankcionálásában nyilvánult meg, amely a lakosság körében egyértelműen negatív fogadtatásra talált. A lakossági elvárások tükrében, a dokumentum szerint a közterületi szolgálatot teljesítő állomány feladatellátását úgy kell megszervezni, hogy az az eddigieknél hatékonyabban, a biztonságot leginkább veszélyeztető cselekmények megelőzésére, megszakítására irányuljon.

Ennek alapján a terv előírja a települések közbiztonsági, bűnügyi szemléletű osztályozását, és azok beosztását kiemelten veszélyeztetett, veszélyeztetett és veszélyeztetettnek nem tekinthető kategóriákba. A terv külön utal rá, hogy a települések inkriminált helyszínein – például a vasútállomásokon – valamint környezetükben visszatérő gyalogos járőrszolgálatokat kell szervezni. A terv szerint a hangsúlyt elsősorban a települések bel-, illetve külterületének bűnmegelőzési és közrendvédelmi célú ellenőrzésére kell helyezni, megelőzve a lakosságot leginkább irritáló jogsértések elkövetését. Kiemelt figyelmet kell fordítani a tulajdon elleni jogsértések elkövetésének megelőzésére, az elkövetők elfogására, függetlenül az elkövetési tárgy értékétől, vagy a megvalósított cselekménnyel okozott kártól. A terv kiemeli, hogy a szolgálati feladatok végrehajtásának időszakát úgy kell meghatározni, hogy az összhangban legyen a jogsértő cselekmények elkövetésének lehetséges időpontjaival. A fokozott rendőri jelenlét végrehajtására vonatkozóan a rendőrkapitányságok által készített végrehajtási tervekben szerepeltetni kell a közbiztonsági okból frekvenciált objektumokat (például pályaudvarokat), illetve a közbiztonsági okból frekvenciált időszakokat. A terv előírja, hogy a közterületi jelenlét fokozása és a jogsértő cselekmények megelőzése érdekében tovább kell mélyíteni a rendőrség és legfőbb civil stratégiai partnere, a polgárőrség együttműködését.

3) A Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2012. június 21-én kelt átiratával 2012. június 25-e és 2012. szeptember 15-e közötti időtartamban fokozott ellenőrzést rendelt el illetékességi területére vonatkozóan. Az utasítás a fokozott ellenőrzés jogalapjaként az Rtv. 30. §-ának (1) és (3) bekezdését, valamint 44. §-ának (1) bekezdését jelöli meg.

A bevezetett intézkedések a turisztikai idény rendőri feladatainak végrehajtására kiadott 30/2010. (OT 16.) ORFK utasítás 11. pontja alapján kerültek végrehajtásra. A feladat végrehajtásába beosztott rendőri állomány a területen bekövetkezett bűncselekmények, valamint balesetek megelőzése érdekében, a közlekedési útvonalakon és közterületeken fokozott ellenőrzést hajt végre. A fokozott ellenőrzés keretében – mivel a megye turisztikailag frekvenciált terület, és a fenti időszakban nagyszámú idegenforgalmi szempontból jelentős rendezvény megtartására kerül sor – figyelemmel kíséri a Megyei Rendőr-főkapitányság illetékességi területén megtartandó rendezvényekre érkezőket, valamint a helyszíneken tartózkodókat, és megakadályozza az esetleges jogsértések kialakulását. Ennek keretében szűrőpróbaszerű igazoltatásokat, ruházat-, csomag- és járműátvizsgálást hajt végre.

Az utasítás indokolása utal a megye egyik sajátosságára, miszerint az érintett időszakban a turisztikailag kiemelt B. városi rendezvényekre közúton, illetve vasúton érkező látogatók miatt jelentős mértékben megnövekszik az átmenő forgalom.

III.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosoknak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény), VI. cikk (2) bekezdése szerinti személyes adatok védelméhez való jogát, XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát és a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát, a II. rendű panaszosnak pedig ezeken túlmenően IV. cikk szerinti személyes szabadsághoz való jogát – az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a panaszosok igazoltatásának jogszerűségét vizsgálta.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 25. §-a foglalkozik az igazoltatás részletszabályaival. A hivatkozott szakasz (1) bekezdése szerint az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága vagy az igazoltatott személyazonossága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel, felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, valamint - szükség szerint - a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban vagy az okmány-nyilvántartásban. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése előírja, hogy az igazoltatás során meg kell állapítani az igazoltatott személyazonosságát, és - akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják - az igazoltató lapon rögzíteni kell az igazoltatottnak az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát.

A Testület ehelyütt utal továbbá az Rtv. 30. §-ának (1) bekezdésére, melynek alapján a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen, vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy ott tartózkodókat igazoltathatja.

Beadványukban a panaszosok kétszeri igazoltatásról számoltak be. Előadásuk szerint első alkalommal éjjel 1-2 óra környékén a V. városi vasútállomás parkolójában várakoztak nyitott ajtajú gépjárműjükkel, amikor rendőrök jelentek meg. A panaszosok szerint az I. rendű panaszost és barátnőjét a rendőrök sikeresen igazoltatták, azonban azt a rendőrök már ekkor is megállapították, hogy a II. rendű panaszos nem tartott magánál személyi igazolványt. A panaszosok határozottan állították, hogy a II. rendű panaszos adatait már ekkor bemondás alapján ellenőrizték, ezt követően pedig a rendőrök távoztak.

A panaszosok egy óra múlva is pontosan ugyanazon a helyen álltak gépjárműjükkel, amikor a rendőrök visszaérkeztek. Az I. rendű panaszost és utasait a rendőrök ekkor újból igazoltatták,

majd közölték, hogy a II. rendű panaszos „nincs benne a rendszerben”, és ezért előállítják.

A V. városi Rendőrőrs parancsnoka a járőr jelentése alapján arról számolt be, hogy a rendőrök éjjel 01 óra 20 perckor egy személyautóra lettek figyelmesek, amely a V. város, Z. utca és a K. vasútállomás által határolt földes területen, a sötétben parkolt. A járőr a járművet gyanúsnak találta. A személygépkocsiban tartózkodó személyeket arra való tekintettel vonta ellenőrzés alá, hogy V. város és Ü. város területén a közelmúltban megszorodtak a vagyon elleni bűncselekmények. Az őrsparancsnok beszámolt róla, hogy a bűnügyi helyzet értékelésének következtében maga adott szóbeli utasítást a járőrszolgálatnak a vasútállomások visszatérő ellenőrzésére, mivel a kerékpárlopások az elmúlt időszakban a rendőrség illetékességi területén nagyon gyakorivá váltak. Az őrsparancsnok előadása az ORFK vezetője által kiadott intézkedés terv tartalmával összhangban áll. Az igazoltatás két fő személyazonosságának megállapításával végződött. A harmadik személy személyazonosságát egy az ügyeletes tiszt által történő – késedelmet nem tűrő – utasítás következtében nem sikerült megállapítani. A r. főtörzsőrmester jelentése szerint az intézkedés fogantatása közben a városi Rendőrkapitányság ügyeletes vezető tisztje adott számára utasítást, hogy menjen az Ü. városi vasútállomásra, mert ott felsővezeték-szakadás következtében nem közlekednek a vonatok, és a leszállni kényszerült utasok között lincshangulat alakult ki.

Amikor az intézkedő járőr mintegy másfél óra elteltével visszatért a V. városi K. állomásra, a panaszosok még mindig ott tartózkodtak, „igen gyanús körülmények között”. Az ORFK Vezetőjének kiadott fokozott ellenőrzésről szóló utasítása – és az őrsparancsnok utasítása – alapján a járőr ismételt intézkedés alá vonta a három személyt. A II. rendű panaszos előállítására első alkalommal a halasztást nem tűrő utasítás miatt nem került sor, azonban megismételt intézkedés során személyazonosságának megállapítása már szükségessé vált. Az intézkedés során elhangzott „nincs benne a rendszerben” megállapítás arra utalt, hogy a II. rendű panaszos bediktált adatai alapján a körözési rendszerben nem szerepelt. Ettől függetlenül azonban a lány személyazonossága nem nyert megállapítást, így a bediktált adatok valóságtartalmának ellenőrzése céljából előállításra vált szükségessé. A rendelkezésre álló iratok tanúsága szerint a II. rendű panaszost végül a rendőrkapitányságon, a nyilvántartásból lekért fényképe alapján azonosították.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a II. rendű panaszos igazoltatásának jogalapjául az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szolgált.

A Testület álláspontja szerint a panaszosok első alkalommal fogantatott igazoltatására az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése kétséget kizárólag megfelelő jogalapot teremtett. Jelentésében a járőr és az őrsparancsnok is említi a településen bekövetkezett kedvezőtlen közbiztonsági folyamatokat, melyek az érintett terület fokozottabb figyelemmel kísérését igénylik. 29. §-ának (1) bekezdésében az Rtv. a bűnmegelőzést kifejezetten olyan célként emeli ki, amely igazoltatás alapjául szolgálhat. A Testület osztja az igazoltatást fogantató járőr álláspontját abban a tekintetben, hogy a település azon részén, ahol a vagyon elleni bűncselekmények leggyakrabban fordulnak elő, egy az éjjeli órákban hosszabb időn keresztül, kivilágítatlanul várakozó, utasokkal teli gépjármű joggal keltheti fel a rendőrség érdeklődését.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség tévesen hivatkozott arra, hogy a panaszosok másodszori igazoltatásának indokául az érvényben lévő fokozott ellenőrzés szolgált volna. A panaszosok úgy vélik, másodszori igazoltatásukra különösebb indok nélkül került sor, ugyanakkor a r. főtörzsőrmester és az őrsparancsnok a Testületet a fokozott ellenőrzés tényén

túlmenően arról is tájékoztatta, hogy egy halaszthatatlan rendőri jelenlélet igénylő esemény (felsővezeték-szakadás) miatt az intézkedést félbe kellett szakítani, ezért a rendőrök később tértek vissza a helyszínre, hogy azt befejezhessék.

A Testület elfogadta az őrsparancsnok és a r. főtörzsőrmester indokolását, és úgy foglalt állást, hogy az igazoltatás a panaszosok személyes adatok védelméhez fűződő jogát annak ellenére sem sértette, hogy két részletben zajlott le.

2) Ezt követően a Testület a II. rendű panaszos előállításával foglalkozott.

a) Az előállítás jogalapja kapcsán a Testület a következőket rögzíti.

Az Rtv. 29. §-ának (2) bekezdése szerint az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot – a személyazonosító igazolványon túl – minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja.

A rendőrségről érkezett iratok szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdésének a) pontja alapján állították elő. A r. főtörzsőrmester jelentésében kifejtette, hogy az I. rendű panaszos és barátnője igazoltatása sikeres volt, azonban a II. rendű panaszos a helyszínen magát hitelt érdemlő módon igazolni nem tudta.

A panaszosok által a Testület panaszirodáján előadottak a rendőrség álláspontjával lényegében megegyeznek: az I. rendű panaszos elmondta, hogy lánya, a II. rendű panaszos édesapjánál hagyta személyi igazolványát, ezért azt a rendőröknek nem tudta bemutatni.

Arról sem a panaszosok, sem a rendőrségről érkezett iratok nem tesznek említést, hogy a II. rendű panaszos személyi igazolvány hiányában bármely más, személyazonosságának igazolására alkalmas hatósági igazolvány bemutatására kísérletet tett volna.

A fentiekre való tekintettel a Testület megállapította, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdésének a) pontja megfelelő jogalapot biztosított a panaszos előállításához, ezért a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga az intézkedés jogalapját tekintve nem sérült.

b) Mivel ugyanakkor az Rtv. a vizsgált esetre nem kötelező jelleggel, hanem lehetőségként írja elő előállítás alkalmazását, a jogalap meglétén túl a Testületnek azt is mérlegelni kellett, hogy az előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének.

Azon kérdés megítéléséhez, hogy a rendőrség megalapozottan döntött-e a panaszos előállítása mellett, az Rtv. 15. §-ában előírt arányossági követelmény ad eligazítást. A rendelkezés értelmében „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”, továbbá „több lehetséges és alkalmas rendőri

intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

Felhívja továbbá a figyelmet a Testület az Rtv. korábban már idézett 29. §-ának (2) bekezdésére, amely lehetőséget biztosít arra, hogy a rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadja a személyazonosság igazolásként.

A rendőrségről érkezett iratokból, és a panaszos előadásából egyező módon kitűnik, hogy az I. rendű panaszos igazoltatása kétséget kizárólag sikeres volt. A II. rendű panaszos személyazonosító adatait – tehát édesanyja nevét is – bediktálta a rendőröknek, akik adatait a helyszínen a nyilvántartásból lekérték, és megállapították, hogy a körözési rendszerben nem szerepel.

A Testület álláspontja szerint azok után, hogy a II. rendű panaszos önként bediktált személyazonosító adatai nyomán megállapíthatóvá vált, hogy a körözési rendszerben nem szerepel, és az igazoltatás alatt mindvégig mellette ült édesanyja, akinek igazoltatása sikeresen megtörtént, a II. rendű panaszos előállításának ésszerűsége és arányos volta nem igazolható. Egyéb olyan körülményt pedig, amely alapján a II. rendű panaszos előállítása indokolható volna, a rendőrök nem hozott a Testület tudomására.

A megismert összes körülményre tekintettel a Testület a panaszos előállítását aránytalannak, a panaszos személyes szabadságát súlyosan sértőnek ítélte meg.

A II. rendű panaszos előállítása tényén túlmenően sérelmezte, hogy a rendőrök ahelyett, hogy előállítását mielőbb foganatosították volna, azzal késlekedve, először a helyszínen tartózkodó M. K.-t kísérték el otthonába. A panaszosnak állítása szerint a férfi hazakísérése alatt mindvégig a szolgálati gépjárműben kellett várakoznia. Tekintettel arra, hogy a Testület már a panaszos előállításának tényét is aránytalannak találta, az előállítás időtartamát is szükségszerűen jogszerűtlennek kellett tekintenie, ezért a panaszos által sérelmezett körülmény vizsgálatát külön nem végezte el.

3) A panaszosok sérelmezték továbbá, hogy az intézkedő rendőrök nem közölték velük az intézkedés okát, nem mutatkoztak be, és nem is azonosították magukat, pedig az I. rendű panaszos kifejezetten kérdezte is a nevüket.

Az Rtv. 20. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik. A rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A (2) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről.

A panaszos által a szolgálati fellépés körülményeivel kapcsolatban előadottaknak mind a V. városi Rendőrőrs parancsnokának tájékoztatása, mind az intézkedő járőr jelentése ellentmond. A hivatkozott iratokban foglaltak szerint az intézkedő járőr, amikor a panaszosok személygépkocsiját megközelítette, a napszagnak megfelelően köszönt, bemutatkozott, közölte rendfokozatát, jelvéyszámát és szolgálati helyét. A r. főtörzsrőrmester a

panaszosokkal közölte, hogy velük szemben igazoltatást hajt végre. Az őrsparancsnok az elhangzottakon túlmenően arra is utalt, hogy eddig foganatosított ellenőrzései során a r. főtörzsmester szolgálati átvetőjén mindig jól látható volt szolgálati igazolványa, névtáblája, illetve rendfokozati jelzése.

Tekintettel arra, hogy a szolgálati fellépés szabályainak betartása kapcsán a panaszosok és a rendőrkapitányság álláspontja a lehető legteljesebb mértékben ellentétben van egymással, és olyan bizonyíték, amely ezen ellentmondás feloldására alkalmas lett volna, nem állt rendelkezésére, a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a r. főtörzszászlós az Rtv. 20. §-a által előírt követelményeket betartotta-e intézkedése során. A fentiek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszosok tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

4) A panaszosok jogorvoslathoz való joguk sérelmét több összefüggésben is sérelmezték.

i) A II. rendű panaszos előadta, hogy előállítását végén kapott egy igazolást, amin az szerepelt, hogy nem él panasszal. Az I. rendű panaszos megkérdezte, miért van kitöltve a dokumentum, mire egy rendőr közölte vele, hogy „te itt nem fogsz panasszal élni”. A panaszosok csatolták a II. rendű panaszos előállításáról kiállított igazolást. Az igazolás panaszosok által csatolt példányán csak az ügyeletes parancsnok aláírása szerepel, azt a II. rendű panaszos nem írta alá. A panasszal nem élek kitévelt valaki – feltehetően a II. rendű panaszos – bekeretezte, és kérdőjellel látta el, valamint azt is mellé írta, hogy panasszal kíván élni.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése előírja, hogy az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről, és az előterjesztésre nyitva álló határidőről.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy akinek az Rtv. IV.-V. fejezetében, valamint a VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bünteljesítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

A rendőrség vezetőjének tájékoztatása szerint a II. rendű panaszost kifejezetten nyilatkoztatták arról, hogy az előállítással és a rendőri intézkedés módjával szemben kíván-e panasszal élni. A panaszos a feltett kérdésekre nemleges választ adott. Számára az intézkedésről igazolást állítottak ki, melyet átvett. A panaszos nemleges válaszait mind az átvett igazolás, mind a jegyzőkönyv tartalmazza. A dokumentumokat a panaszos aláírásával ellátta. Az intézkedő rendőrök egyáltalán nem mondtak olyat az I. rendű panaszosnak, hogy „te itt nem fogsz panasszal élni”.

Az előállítás időtartamáról szóló igazolás rendőrkapitányság által csatolt példányán a panaszos aláírása szerepel, és azon a korábbiakban részletezett jelzések sem láthatóak. Az igazolás szerint 2012. június 29-én 02 óra 50 perctől 03 óra 45 percig tartó előállítása során a panaszos hozzátartozója/képviselője kiértesítését nem kérte, előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal nem élt, élelmezést pedig nem kért.

A rendőrkapitányság az igazoláshoz csatolt egy igen részletes, a panasztétel lehetséges helyeire és határidejére is kiterjedő, a panaszos által aláírt tájékoztatót.

A rendőrkapitányságon kiállított igazolást mind a II. rendű panaszos, mind a rendőrőrs megküldte a Testület részére, azonban a II. rendű panaszos saját példányán aláírása a rendőrség példányával ellentétben, nem szerepelt. A Testület ezen körülményt annak a hivatalos szervek körében egyébként igen elterjedt gyakorlatnak tudta be, hogy a több példányban kiállított dokumentumok esetében a hatóság csak a saját részére készített példányok esetében ragaszkodik az érintett személy aláírásához. A Testület feltételezte, hogy miután az ügyeletes parancsnok az igazolás mindkét példányát aláírta, az egyiket megőrzésre aláíratta a panaszossal, a másikat pedig részére átadta, belátására bízva, hogy saját aláírásával ellátja-e. Mivel a II. rendű panaszos maga sem állította, hogy a dokumentumok aláírását kifejezetten megtagadta volna, a Testületnek nem volt oka feltételezni, hogy a rendőrségi példányon szereplő aláírás nem a panaszostól származik.

A fentiek alapján kijelenthető, hogy a panaszos a panasztétel lehetőségeire vonatkozó részletes tájékoztatót, valamint az előállítás időtartamáról szóló igazolást átvette. Aláírásával a panaszos önként igazolta, hogy a rendőrőrsön való tartózkodásának időtartama alatt a panasztétel lehetőségével nem kívánt élni. A Testület álláspontja szerint nem életszerű, hogy a rendőrök, miután a II. rendű panaszosnak egy a jogorvoslati jogairól szóló részletes tájékoztatót adtak át, azt közölgék az érintett édesanyjával, hogy „te itt nem fogsz panasszal élni”. Tekintetbe véve azt a körülményt is, hogy a panaszosok a rendelkezésre álló határidőn belül sikerrel terjesztették elő panaszukat a Testületnél, a Testület megállapította, hogy a panaszosok jogorvoslatához való jogát nem érte sérelem.

Ehelyütt utal a Testület a II. rendű panaszos egy másik, az előállításáról kiállított igazoláshoz kapcsolódó sérelmére, miszerint az igazolás nem a valóságnak megfelelően tartalmazza az előállítás kezdő és befejező időpontját, mert az előállítás az igazoláson feltüntetett időpontoknál korábban kezdődött, és később ért véget.

A Testület a fentiekben kialakított álláspontját e kérdés tekintetében is irányadónak tartja. A II. rendű panaszos a helyszínen az előállításról kiállított igazolást aláírásával látta el, tehát az azon található adatok helyességét – az előállítás időtartamára kiterjedően is – elismerte.

Ennek okán a Testület úgy találta, hogy a II. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült az igazoláson megjelölt előállítási időtartam vonatkozásában.

ii) Az I. rendű panaszos az intézkedést követően felhívta a városi Rendőrkapitányságot, hogy panaszt akar tenni. A szolgálatban lévő biztonsági őr a panaszost tájékoztatta a panasztétel lehetőségéről, és utalt rá, hogy bejelentéséről hangfelvétel készül. Június 29-én az

I. rendű panaszos bement a városi Rendőrkapitányságra, azonban délután 1 órakor azt közölték vele, hogy panaszát nem tudják felvenni, hanem inkább menjen vissza munkaidőben.

A városi Rendőrkapitányság előadója feljegyezte, hogy 2012. július 27-én, szolgálatuk ellátása közben megkereste a 2012. június 29-én reggel 7 óra és 2012. június 30-án reggel 7 óra között fegyveres biztonsági őr szolgálatot ellátó őr, valamint az ügyeletes tiszti szolgálatot ellátó r. hadnagyot a városi Rendőrkapitányságon. A fenti személyek kérdésre úgy nyilatkoztak, hogy 2012. június 29-én teljesített szolgálatuk során nem emlékeznek arra, hogy délután 13 órakor, illetve a szolgálat ellátása során bármikor a panaszosok, vagy a panaszosok közül bármelyik személy a városi Rendőrkapitányságon megjelent volna.

A Testületet az őrparancsnok arról tájékoztatta, hogy a V. városi Rendőrőrsön hivatali munkaidőben működik diszpécser szolgálat. Hivatali munkaidőn kívül a szolgálatos járőr állományon kívül nem tartózkodik más a rendőrőrs épületében. Az őrparancsnok jelentésében határozottan állította, hogy a rendőrőrs épületében az I. rendű panaszos nem jelent meg panasz megtétele céljából.

A Testület panaszirodáján az I. rendű panaszos úgy nyilatkozott, hogy ő volt az, aki panasztétel céljából felhívta a városi Rendőrkapitányságot, azonban a rendőrkapitányságon rögzített hangfelvétel szerint a telefonáló a II. rendű panaszos nevében mutatkozott be. A felvételen a telefont felvevő fegyveres biztonsági őr a panaszost arról tájékoztatja, hogy hivatali időben van lehetősége panasztételre, „ott, ahol a panasz oka van”, tehát a V. városi Rendőrőrsön. A panaszos a kapott tájékoztatást tudomásul vette.

Az I. rendű panaszos állítása szerint a városi Rendőrkapitányságra ment be hivatali időben panaszának megtétele céljából, azonban a városi Rendőrkapitányságon nincs nyoma annak, hogy akár az I. rendű, akár a II. rendű panaszos személyesen ott járt volna. A rendelkezésre álló adatok alapján az sem igazolható, hogy a panaszos a V. városi Rendőrőrsre ment volna a kérdéses időpontban. Mivel az I. rendű panaszos állítása, és a rendőrkapitányság tájékoztatása közötti ellentmondás megnyugtató tisztázására alkalmas bizonyíték nem állt a Testület rendelkezésére, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszosok jogorvoslathoz való jogának sérelme ebben a vonatkozásban nem megállapítható.

IV.

A Testület megállapította, hogy az igazoltatás a panaszosok személyes adatok védelméhez fűződő jogát nem sértette. A Testület álláspontja szerint a II. rendű panaszos előállításának megfelelő jogalapját képezte az Rtv. 33. § (2) bekezdésének a) pontja, azonban az előállítás az arányosság követelményének nem felelt meg, ezért a panaszos személyes szabadságát súlyosan sértette. A szolgálati fellépés szabályainak betartása kapcsán megfelelő, az előadások közötti ellentmondások feloldására alkalmas bizonyíték hiányában a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a panaszosok tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható. A Testület kimondta, hogy II. rendű panaszos jogorvoslati jogait illetően megfelelő tájékoztatásban részesült, ezért jogorvoslathoz való jogát nem érte sérelem, ugyanakkor az megállapítható, hogy sérült-e a jogorvoslati jog az I. rendű panaszos panasz felvételének állítólagos megtagadásakor. A Testület megállapította továbbá, hogy az

előállításról kiállított igazoláson megjelölt előállítási időtartam a II. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát nem sértette.

Budapest, 2013. február 6.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET